

desunt: diaboli temptamenta ad remouendas mentes ab auditu spi-
ritualis doctrine cū ipsa sit quasi sagitta vulnerās astuciā eius. id-
circo de auditione verbi dei dicere volentes nōbimus in hoc sermo-
ne principaliter eria mysteria declaranda.

Primū de inductione. Qualis omnes inducuntur ad audiendum v-
bum dei a scriptura a natura et ab exemplis.
Tercius obligatio. Capitulum i.

Primū mysterium declarandum de auditione dei de inductione
ad illud etiam audiendum inducitur propter tria. primo propter na-
turā. secundo propter scripturam. tercio propter exempla. **P**rimo
inducimur ut libenter audiamus verbum dei ab ipsa natura. **N**ā ut
seneca ad lucillū ait. Dociles natura nos edidit. Et secundum ciceronem
in sua rhetorica is docilis est qui vult attentē audire. Et ut idē cice-
ro in quatuordecimo ait inest mentibus nostris insatiabilis quēdam cupi-
ditas verū videndi. Quod in i. de officiis confirmat. d. Omnes trahimur et
ducimur ad cognoscēdis et scire cupiditatē in qua excellere pulchrū pu-
eamus. Et hoc ipse ait explicauit in i. metha. inquit Omnes ho-
mines natura scire desiderat. et in iij. ethicorum. et ix. pte problematū as-
seris. Ad discere quidē facile et delectabile natura omnibus ē. Cū
ergo quasi inextinguibilis sit numerus ignorantium viam dñi et p̄dicā-
tores illā doceant natura ipsa mouere debet omnium animos ad illos au-
diendum. Nec v3 quozundā de se supba p̄sumptio qui se credūt oia
scire quā ut ait sapiens puer. i. Audiens sapiens sapientior erit qui
imo nullus ē adeo pitius qui pitior fieri nō possit. Et me lactā. de ira
dei de Socrate ait. Socrates cum esset oim phōz doctissim⁹ et ce-
teroz argueret in sciam qui se aliquid tenere arbitrabant̄ ait se ni-
hil scire nisi vñ qd nihil sciret. Et mercuri⁹ ether megisti⁹ phūs ma-
xim⁹ dicebat. Maxia pars eoz qd scim⁹ ē minima pars eoz qd ignozamus
Idē nōbilia valde sunt iero. verba qd ad palmaripiū et oceanū ita scri-
bit dñs esset iuuenis nimio feruebat amore discēdi nec iuxta quozun-
dā p̄sumptionem ipse me docuit. Apollinarē audiui anthioche frequē-
ter et colui iam canis spergebat caput et ingrim potius qz disciplinā
docebat. Præterit̄ enī Alexandriam audiui didimū in multis ei grās
ago qz qd nesciui didici. qd sciebat illo docere nō p̄sidi. putabat me
homines finem fecisse discendi. Veni rursus in limam et bethleem qd
latoze quo precio. baraiāz nocturnum humi preceptorē. Timebat
enī iudeos et alioz mihi exhibebat. Methodemum. hec ille. Si itaqz
tantus doctor luce scientie prebit⁹ audire ut abdisceret nō erubescē-
bat. que p̄sumptio illa est eoz qui vel ignorātes vel parū docti sūt
dicentium se p̄ticationem nō velle audire quia illa nō egent pro-
pter tales vtiqz seneca li. de tranquillitate animi ait. puto multos ad
sapientiam venire potuisse si non putassent se puenisse. **S**ecundo
inducimur ut prompte audiamus verbum dei ab ipsa scriptura. Cō-
cordant quippe voces omnium scripturarum ne dū diuinarū. Verū